

- **Het Blinde Konijn**
- **Blind Konijn**
- **Blinde Konijnen**

(werktitels mediathriller)

Samenvatting **populair** (intern).

Hoofdpersonages:

Tom Beer (mediabaas – tycoon en antiheld, houdt van zichzelf)

Maria NN (misbruikte wraakengel – houdt van niemand)

Cor Leder (misbruikte dierenvriend – houdt van zijn klarinet en van pijn. Haat Tom)

Andreo Carlos González y García (Farmaceut – houdt van Canali-pakken, vrouwen en Franco).

Fraukje Jaukema (mooie spin in verraderlijk web – haat Tom, houdt van Tom)

Karen Schoenborn (Polizeikommissar – reddende engel, houdt van Tom)

Sanne Beer (dochter – sprong op haar 11e voor een zilvergrijze BMW, hield van Tom)

Bosnimf Maud (11 jaar. Ontdekker van Het Blinde Konijn. Ontmoette Tom één keer. Tijdens het gruwelijk hoogtepunt in een onwerkelijk kindersprookje)

Red Heads. Drie. 500Watt per stuk.

Beeld – 16:9 – compleet uitgefikt.

Witte vloer, witte muur, wit laken.

Een zee van licht.

Geen enkele beweging.

Geschrokken vlucht het wit alle kanten op.

Schaduw, razend ineens, zoeken tevergeefs een plek.

De donkere spiegel – nerveus en tweeslachtig – kaatst en laat door.

De Sony-lens – geil en ongeduldig – glimt, lacht en schreeuwt: Yes! Yes! Yes!

Er is weer leven.

Op de set.

En in de regie.

HET BLINDE KONIJN: een boek, dat zich ver achter de schermen beweegt van het Nederlandse en Duitse tv-wereldje. En vooral: hèt boek over de kracht en macht van de verborgen camera. Zowel binnen ‘de media’, als in het dagelijkse leven met al die ongrijpbare voyeurs achter hun pinholes, minicams en beeldzendertjes. Feilloos legt de onthullende (media)roman/thriller de opwindende en de verwerpelijke kanten bloot van het exclusieve en gesloten wereldje voor en achter de two way mirror.

Op TV en Internet staat de verborgen camera altijd borg voor hoge kijkcijfers. Basaal zit het in ons allemaal: voyeurisme. We gluren graag mee in het privéleven van onze geheimzinnige buurman, ontrouwe echtgenote of zomaar een vreemde die zich onbespied waant en – gestimuleerd door een lokvogel – zijn of haar diepste geheimen oplepelt voor het oog van de natie.

Manuscript

Het Blinde Konijn - The Blind Rabbit

Zoals elke verborgen-camera-minuut de kijker pakt, zo boeit elke verborgen-camera-pagina in Het Blinde Konijn de lezer. En wordt hij van de ene locatie meegesleurd naar de andere: tot op de bodem uitgevochten love battles, slinks opgetuigde intriges van een charismatische manipulator en talloze dansjes op de rand van het toelaatbare.

Wetten en trucs

Regisseur, journalist, ondernemer en acteur Geert Jan Bak werkte, lééfde, in de gesloten productiewereld van professionele voyeurs. Geen ander dan hij kent de wetten en trucs beter om de hoofdrolspelers (*noem me maar slachtoffer*) belachelijk te maken, te kleineren, te pesten en te verwarren. In 'Het Blinde Konijn' creëert hij – met hulp van de verborgen camera – een wereld die op het eerste gezicht veraf staat van het dagelijkse leven, maar die zich in werkelijkheid o zo dichtbij afspeelt. Crime, seks en pijn voor het minuscule oog van de pinhole. Onzichtbaar voor de argeloze 'acteurs', maar haarscherp en exclusief mee te beleven voor de lezers van Het Blinde Konijn.

Vrouwen

Geen boek voor vrouwen, dan? Zeker wel. Want ook zij komen aan de beurt met hun psychologische schaakspelen en creatieve oplossingen waar mannen meestal niet van terug hebben. Ook al houden 'echte mannen' (*haha*) in Het Blinde konijn er soms het eigenaardige idee op na dat ze het kunnen winnen van die buitenaardse mama, nimf, muze – of hoe wil je het monster achter dat raadselachtige glimlachje noemen? Helaas denken de Hollandse baasjes nog wel eens – en niet alleen in dit boek – dat ze gereïncarneerd zijn met het hoofd, de charme en het geslacht van Cassanova of Johnny Weismüller. En als gevolg van deze ijdele waanzin de dames vooral balloteren op hun décolletés, strakke spijkerbroeken, gewaagde rok lengte en – niet te vergeten – de maximum leeftijd.

Zo'n sneue cowboy lijkt ook onze hoofdrolspeler Tom Beer, de anti-held en bijna failliete mediabaas die in zijn veel te dure duinmastodont tussen de konijnen, meeuwen en het vele damesbezoek het armetierig bestaan lijdt van een neurotische ijdelheit en vrouwenversierder op z'n retour. Met maar één echte vriend – de verborgen camera. De liefde van anderen en de waardering die er wel degelijk voor hem bestaat, ziet hij niet. Of beter: het interesseert de egomane gewoon niet.

Onzichtbaar

Het epicentrum van dit intrigerende verhaal over lust, liefde en de verborgen camera bevindt zich op en rond de decadente terrassen van een historisch duindorp. Een zogenoemde Heerlijkheid waarin het trendy leven van de chique goegemeente en de lokale BN'ers zich afspeelt in een overspannen markt van onbetaalbare hypotheeklasten. Een wankel wereld vol schijnvertoningen, vaak opgevolgd door het leedvermaak over de met regelmaat sneuvelende façades. Tegenvallers die vooral voortkomen uit een nieuwe bedrijfspolicy die het banken niet meer toelaat om het hoogspel mee te spelen. Waardoor er al gauw een basaal gebrek aan liquiditeit ontstaat onder de deelnemende praatjesmakers.

Een kwestie van deftig overleven, dus. Knokken voor de Range Rover op het pad.

Manuscript
H e t B l i n d e K o n i j n - T h e B l i n d R a b b i t

De dagelijkse sores en fixatie op de pech van mededorpsbewoners pakt binnen de Heerlijkheid erg in het voordeel uit van een even chic als crimineel herenclubje (geen dames, dan?). Een vrijwel onzichtbaar genootschap dat – bij uitzondering – géén tekort kent aan (al dan niet eerlijk verdiende) pecunia. En waarvan de leden wel erg creatief zijn in het ombuigen van de toegeslagen verveling in een thrill seeking life.

Welkom, kortom, in de wereld van een rijkeluisdorp vol arme rijken. Een intrigerende kolonie vol patjakkers, fantasten en - vooral dan - (zogenaamde) kunstenaars.

Loze praatjes, pedante leugens en opgeblazen 'financiële plaatjes': de individuele en/of gemeenschappelijke façades die in dit boek natuurlijk niet overeind blijven. Zeker niet wanneer de schrijver van Het Blinde Konijn deze oppervlakkige terrassencultuur – net zoals de wereld van de verborgen camera – uitdiept tot op het bot.

Hoofdrol

Terwijl Tom Beer aan het begin van het boek nog zonder zorgen door het leven marcheert, kijkt de lezer – met afschuw, dat kan niet anders – mee naar een wreed schouwspel aan weerskanten van de two way mirror. Hoofdrolspelers: een muzikleraar en drie van zijn leerlingen.

Bij een ernstig ongeluk komt de muzikale regisseur van dit spektakel in zijn Fiat Panda om het leven als gevolg van een frontale crash met een Volkswagen Passat.

Plaats van het ongeval: de levensgevaarlijke Donkere Bocht, aan het bovineind van de romantische Boschlaan met al zijn kromme sparren.

Oorzaak: een overstekend konijn.

Aldus de politie.

Of was het moord? Zoals – jaren later – een lucky shot lijkt te bewijzen van een camerateam dat op het fatale moment aan de bosrand gevelshotjes maakte voor een plaatselijke makelaar.

In ieder geval legt een bezoek van de politie aan het huis van een verongelukte dorpsgenoot de gruwelijke hobby bloot van een seksueel ontspoorde muzikleraar. De ontdekking van een geïmproviseerde filmstudio in het sombere bakstenen huis van de musicus blijkt een voorzichtige opmaat naar een langdurige en chaotische jacht op (digitale) spoken. Dit ingewikkelde kat-en-muisspel leidt uiteindelijk tot de ontmaskering (*oh ja, echt?*) van een (soms letterlijk) ondergronds genootschap. Een groep gentlemen, zo blijkt, dat dagelijks op de monitor mee loert naar de showtjes van z'n adjudanten en de hoogtepunten van een ongewoon liquidatieproces – haarscherp geregistreerd door de verborgen camera.

De geschiedkundige inspiratiebron voor dit bizarre entertainment: een tamelijk vrouwonvriendelijke en specifiek op nonnen gerichte executietechniek uit de Spaanse burgeroorlog (*liever niet tussen mijn benen, fluisterde de non*).

Manuscript

Het Blinde Konijn - The Blind Rabbit

Kinderen

Kinderen – ze vormen in dit boek het altijd aanwezige figurantenleger. Het cement misschien wel tussen de episodes in de huiveringwekkende geschiedenis van Het Blinde Konijn. Of noem het de rode draad waarlangs volwassenen in dit boek worden gevolgd in hun soms zieke gedachtekronkels en duistere verlangens. Ook Tom Beer blijkt tot op de laatste pagina van dit boek onvermijdelijk verbonden met ‘zijn kinderen’. Niet alleen met de kinderen om hem heen, maar ook met het opstandige kind in zichzelf.

Toch – hoe ingewikkeld kan het leven zijn – staan ze hem tegen, die etterbakjes.
En niet in de laatste plaats zijn eigen dochter.

Totdat Sanne, zijn enig kind zelfmoord pleegt.

Elf jaar telde het meisje nog maar. Elf – toch lange – jaren zonder een vader. Want Tom Beer sluipt het huis al uit terwijl zijn verliefde jonge vrouw de baby nog de borst geeft. Papa Beer moest zo nodig weer terug, de wijde wereld in. Om zijn vrije en creatieve leventje weer op te pakken, zo maakte hij zichzelf en de omgeving wijs. Hij zal zijn kind – behalve als stilleven op haar doodskist – nooit meer zien of spreken. Ook niet in de jaren dat ze in dezelfde omgeving wonen. Maar ja, hoe herkent een egomaan ook het kind dat hem niet interesseert?

Te laat

Na de dood van Sanne wordt Tom Beer zomaar ineens meegesleurd in een geheel nieuwe sensatie: de barre en – zo blijkt – levensgevaarlijke zoektocht naar het motief. Naar de reden onder meer waarom zijn kind op de Bergerweg voor een zilvergrijze BMW sprong. Een proces bij Beer, waarin hij – *verdomme nog aan toe* – zelfs begint houden van zijn dode telg. Wel heel erg te laat, dus. Sanne krijgt hij er in ieder geval niet mee terug, ook al danst de portretfoto op haar doodskist nog dagelijks over zijn netvlies. En dan is daar ineens Fraukje Jaukema – een liefdevolle ex. Of is ze een stalker die Tom hardnekkig probeert wijs te maken dat zijn dochter nog leeft?

In een occulte vlaag van wanhoop overweegt Tom Beer nog zijn betrouwbare vriend de verbogen camera in te schakelen om zijn kind weer terug te krijgen op deze wereld. Gelukkig herkent hij zijn eigen waanzin, wijst hij alle hulp van Fraukje af en richt hij gefrustreerd de lenzen op zijn tegenstanders. Of op zijn ‘vrienden’ die hij maar niet wil en – zo blijkt – ook niet kan vertrouwen. En – het moet ook even onthuld worden – op zijn talloze veroveringen! Voor de fun, die laatste slachtoffers.

Bijna alle dames in zijn bed – waaronder zelfs een Duitse Polizeikommissar – belanden ook op tape of disc en dus in zijn muurkluis, verborgen achter – hoe typerend voor onze mislukte held – een foto van James Dean op de *West 52th Street, New York city, 1954*. Keurig op datum gearchiveerd liggen ze daar, deze indringende portretten van de actrices tegen wil en dank – ook al hebben de meisjes en vrouwen er geen notie van dat ze een hoofdrol spelen in de zieke hobby van hun onbetrouwbare vriendje.

Manuscript

Het Blinde Konijn - The Blind Rabbit

De politie

Nadat behalve het genootschap ineens ook de politie Tom Beer op de hielen zit (*hoezo gearresteerd op een verborgen-camera-set in Amsterdam?*), groeit bij de regisseur een reële angst. Zouden die stompzinnige smerissen ooit een aanleiding vinden om zijn kluis vol compromitterende candidafilmpjes open te breken? En zouden een paar lollige rechercheurs het explosieve materiaal ook nog op internet durven te *revelen*? Dat zal niet alleen Toms reputatie ernstig schaden, maar zeker ook die van enkele bekende namen uit de Nederlandse en Duitse mediawereld. Na de première op YouTube kunnen ze een serieuze carrière verder ècht wel vergeten.

Maar de kluis blijft – voorlopig? – op slot.

Een grote teleurstelling voor onze regelmatig in het nauw gedreven hoofdrolspeler is nog dat uiteindelijk ook zijn enige echte vriend hem in de steek laat. De verborgen camera – geen exclusief recht voor wie dan ook – keert zich tégen Tom Beer. De specialist wordt bespioneerd in zijn eigen huis waardoor de vijand steeds vroegtijdig op de hoogte is van Toms aanvalsplannen. Een technisch hoogstandje dat hij wel op het spoor komt, maar is het nog wel op tijd? Of voert hij slim een eigen theaterstuk op om de tegenstanders met zijn acteertalent en foute informatie toch nog op het verkeerde been te zetten?

Wraakengel

Tijdens de zoektocht naar het zelfmoordmotief van zijn dochter komt Tom vreemde snuiters tegen. Kwaad en goed – voor zover hij dat kan beoordelen. Met één – een mooie Maria – sluit hij een onzalig pact. Voor haar (*addegebroed of een betrouwbare liaison?*) verloopt deze pikante kameraadschap in ieder geval niet erg succesvol. Want het lukt Tom Beer maar niet om zichzelf en deze liefdevolle en hulpvaardige Maria uit de klauwen van zijn tegenstanders te houden. Zelfs niet door een hoofdrol te spelen in een reality soap. En te veronderstellen dat zijn crew èn de permanent draaiende ENG-camera mooi als verkapte bodyguards zouden kunnen fungeren.

Maria, niet de moeder van God dit keer, blijkt in dit verhaal meer een wraakengel die op dezelfde spoken jaagt als Tom Beer. Een toevallig en ook mooi verbond, zo op het eerste gezicht. Maar daar zaten nog wel wat haken en ogen aan. Noem het onverwachte familiale banden die nog uit een ver en lang verzwegen verleden stammen.

Samen staan ze sterk, denken ze, in hun strijd tegen een – zo kwam dus aan het licht – gemeenschappelijke vijand. Maar de samenwerking loopt niet alleen uit op een deceptie in bed, maar uiteindelijk ook op een grote teleurstelling in het gevecht tegen een onzichtbare tegenstander waarop zelfs de verborgen camera maar geen grip krijgt. En hun strijdvaardige mars naar de ontknoping voornamelijk een weg volgt van het ene mislukte feestje naar de andere tegenslag.

Uit de hemel

Aan het eind van de lange weg naar een beter leven belandt het liefdespaar onder het toezien oog van drie nauwelijks verborgen camera's aan het ongelukkige eind van een spectaculaire documentaire: hun laatste uurtje in de kelders van het rustieke en zonnige Landgoed Berken-Bergh. Of beter: in een verborgen opnamestudio waarin het felle redhead-licht van het genootschap regeert. En waar in de mufte kelders ernaast hongerige Boerboels kwispelend en jankend wachten op hun volgende portie uitgeprocedeerde slachtoffers.

Manuscript
Het Blinde Konijn - The Blind Rabbit

Totdat...(even met je ogen knipperen)...een kind uit de hemel neerdaalt en zich ongewild presenteert als de sleutel tot de ontknoping. Ook al moet dit blonde engeltje Maud haar eigen leven er voor opofferen.

Machteloze toeschouwer van dit eindspektakel: de plaatselijke Hermandad, net als Tom altijd te laat. Ook al mochten deze jongens – dankzij een niet te achterhalen internetverbinding – al een tijdje mee koekeloeren in de donkere krochten van het Spaanse liquidatieproces. Met dank aan Lennard Cohen voor de achtergrondmuziek in deze film:

*When they said REPENT REPENT
I wonder what they meant*

*Give me back the Berlin wall
Give me Stalin and St Paul
Give me Christ
or give me Hiroshima
Destroy another fetus now
We don't like children anyhow
I've seen the future, baby:
it is murder*

*Things are going to slide...
When they said REPENT REPENT...*

Of was het de om hulp smekende stem van een stervende politiemann die voor de juiste sfeer onder de beelden zorgde?

Belangrijk gevolg van deze tussentijdse ontknoping: Tom en Maria mogen blijven leven. Met de *best wishes* nogmaals van Maud, de opgestegen bosnimf.

Stolpkerk

Achteraf is het natuurlijk gemakkelijk om je vijand te herkennen. Maar tot het laatste ogenblik blijven zowel Tom als Maria stekeblind voor de blikken en de verborgen camera's die al zo lang op *hun* privéleven staan gericht. En vooral ook voor de spelletjes van zogenaamde vrienden met wie ze – regelmatig toch wel – het bed hebben gedeeld. Ook voor elkaar, dus.

Hoe dichtbij kun je de vijand laten komen?

In ieder geval blijkt Kommissar Karen Schoenborn – Tom Duitse parallelle grote liefde – te vertrouwen. Zeker wanneer de mooie politievrouw tijdens de eind-Apocalyps in een Stolpkerkje middenin de Zijperpolder ten tonele verschijnt en Tom – gelukkig – niet aan zijn trouwbelofte houdt. Maar, zo blijkt, samen met nog een paar zwaar bewapende Duitse collega-Rambo's (reddende Engelen?) kortstondig Nederlands grondgebied betreedt voor een even strak georganiseerde als illegale strafexpeditie.

Namens Tom en Maria – meer dood dan levend: *hartelijk dank, Karen en commando's voor het op spel zetten van jullie leven en jullie glansrijke carrière.*

Manuscript
H e t B l i n d e K o n i j n - T h e B l i n d R a b b i t

Allerlaatste filmpje

Het allerlaatste verborgen camera-filmpje laat Tom Beer zien hoe een mens kan falen, zijn vrienden niet weet te herkennen, zijn verleden kan verdringen en (hij, dus) zijn dochter – nu pas echt – verliest.

Verliezen?

Of moet je dat nou juist anders zien?

Het is maar hoe je het bekijkt. *Vindt Tom.*

Het is maar hoeveel je van kinderen houdt. *Vindt Maria.*

Of van je tegenstanders. *Vindt Tom.*

Ook al is het je eigen kind.

Of niet.